בית הדין העליון
The High Legal Tribunal

ערעור 12-20

<u>לפני</u> : השופט (בדימוס) פרופ' עודד מודריק

עו"ד שרון סתיו

עו"ד עמנואל סלע

<u>המערער</u>: איגוד הכדורסל בישראל

ע"י עו"ד טל אור, תובע האיגוד ועו"ד רונית אמיר יניב, יועמ"ש האיגוד[1]

נ ג ד

<u>המשיב</u>: דוד אלקלעי

ע"י עו"ד רועי רוזן

פסק דין

הנסיבות

1. המשיב דוד אלקלעי ["**האוהד**"] נמנה עם אוהדי קבוצת הפועל חולון. הוא נכח ביום 11.1.2020 במשחק כדורסל בין הפועל חולון לבין מכבי תל אביב. לאחר המשחק שלחה מכבי תל אביב תלונה לאיגוד הכדורסל ["**האיגוד**"] שבה נטען שהאוהד ביצע מעשי אלימות חריגים בעוצמתם ובנסיבותיהם כלפי שחקני ומנהלי מכבי תל אביב בשעה שירדו, עם סיום המשחק, לחדרי ההלבשה. פנייה דומה לאיגוד נשלחה בידי מנכ"לית מנהלת ליגת העל.
2. נערך לאוהד שימוע לפני קצין משטרה, בהתאם לחוק איסור אלימות בספורט תשס"ח – 2008. בהליך זה נקבעה הרחקת האוהד ממשחקי הפועל חולון למשך 30 ימים.
3. ביום 23.1.2020 הגיש תובע האיגוד ["**התובע**"] כתב אישום נגד האוהד לבית הדין המשמעתי של האיגוד שבו יוחסו לאוהד עברות של "התנהגות בלתי ספורטיבית לפי סעיף 20(ג) של תקנון המשמעת ["**התקנון**"] ו"הפרת סדר" לפי סעיף 20(יא) של התקנון.
4. האוהד הוזמן לדין לפני בית הדין המשמעתי (תיק 72/20) אך עובר לדיון הוצג לבית הדין "הסדר טיעון" שהוסכם בין בא כוח האיגוד לבא כוח האוהד. ההסדר משקף הודאה של האוהד באשמה המיוחסת לו והצעה מוסכמת לעונש של הרחקה ממשחקי הפועל חולון לתקופה מוגדרת.

---

[1] עו"ד אמיר יניב כיהנה כיועמ"ש האיגוד בעת הגשת הערעור והיא חתומה לצד תובע האיגוד על הודעת הערעור

5. בית הדין המשמעתי (עו"ד צבי רויזן ועו"ד עזרא האוזנר – דיינים) דחה את הסדר הטיעון וקיים דיון באישום. בעקבות הדיון ניתן ביום 15.7.2020 פסק דין שבו זיכה בית הדין את האוהד מכל אשמה לפי שמצא שהאיגוד נעדר סמכות להתקין הוראות בתקנון המשמעת שמכוחן ניתן להעמיד לדין משמעתי אוהד מן השורה.

6. התובע, עו"ד טל אור הגיש ערעור על פסק הזיכוי ולאחר עיון בטענות מכאן ומכאן ניתן בזה פסק הדין בערעור.

תמצית הנמקת בית הדין המשמעתי

7. תקנון המשמעת של האיגוד מחיל עצמו על "פרט" או "קבוצה" [סעיף 1(ד) של התקנון. בשנת 2015 תוקנה הגדרת "פרט" כך שלהגדרה המקורית נוסף הביטוי "אוהד כהגדרתו בס"ק 10". זו הגדרת "פרט" בשילוב הגדרת "אוהד"

> **"פרט"- שחקן, מאמן, מנהל מקצועי, מאמן כושר, עוזר מאמן, כרוז, בעל תפקיד בקבוצה, ממלא תפקיד בקבוצה או מטעמה, ו/או באיגוד, אוהד** [*"אוהד" לעניין הכללתו בהגדרת פרט בלבד, כל צופה ונוכח בקהל בסמוך, לפני אחרי או במהלך משחק שלוש הליגות המקצועיות או גביע המדינה לגברים ונשים בלבד, לרבות נוכחות חלקית ולרבות בכניסה ובשטח הסמוך לאולם*]**, משקיף מטעם איגוד הכדורסל, שופט החבר באיגוד שופט הכדורסל, סוכן שחקנים ו/או נציג כמשמעותם בתקנון סוכני השחקנים של האיגוד ושל מנהלת ליגת העל.** [סעיף 1(א) (6) +(10) של התקנון] ("**תיקון אוהד**" או "**התיקון**")

8. משך חמש שנים למן התיקון לא נעשה בו שימוש. עתה, לנוכח התנהגות האוהד, החליט התובע להעמידו לדין על בסיס התיקון[2]. התובע גורס שאוהד הוא גורם בלתי נפרד מן הקבוצה וככזה

---

[2] הערה מפי אב בית הדין . פסק הדין מתאר, מפי התובע,, את רקע החלטתו להגיש את האישום : "הייתה ישיבה באיגוד עם הרבה אנשים חברי ועדת התקנון, עודד מודריק. מה שהוחלט שבעונה הזאת מוציאים לפועל את הסעיף ותהיינה התוצאות אשר תהיינה....עשינו סיעור מוחות עם המשפטנים של האיגוד כולל מודריק וכולם בעד העמדה להעמיד לדין של אוהדים".
אני מבקש להעמיד דברים על דיוקם. ה"ישיבה באיגוד עם הרבה אנשים" הייתה ישיבת ועדת התקנון. הוועדה דנה בהצעה של מנהלת ליגת העל לתקן את תקנוני האיגוד באופן שיאפשר לאיגוד (או למנהלת) להפעיל כעין "שיטור" באולמות הכדורסל, כך שניתן יהיה להרחיק אוהדים מפרי סדר על אתר ולקבוע הרחקה לתקופה מנוכחות במשחקי כדורסל על פי שיקול דעת הגורם שביצע את ההרחקה. הוזמנתי לדיון בוועדת התקנון לאחר שבדיון קודם שקיים יו"ר האיגוד הבעתי את דעתי שמדובר בתיקון תקנוני נעדר סמכות, הפוגע בזכויות אדם בלי דין ובלי דיין (אין לי צורך להרחיב כאן אמרים בעניין זה). הוספתי שהשאלה צריכה להיבחן בידי ועדת התקנון. כאמור הוזמנתי לישיבת ועדת התקנון ולאחר שהובהרה הבעייתיות בהצעת המנהלת, הועלתה שאלת השימוש ב"תיקון אוהד". בעניין זה אמרתי שההוראה קיימת בתקנון ושאלת חוקיותו של התיקון תיבחן על ידי בית הדין המשמעתי ואם יהיה צורך גם בידי בית הדין העליון. לא נקטתי כל עמדה פרשנית לעניין תקפות התיקון. עליי לשבח את בית הדין המשמעתי על כך שחרף הצגת

הוא גם "ממלא תפקיד בקבוצה". לפיכך לא נפל פגם בתיקון שיורד לשורש הסמכות להחילו על "אוהד".

9. בסמכותו של האיגוד להתקין תקנונים בכלל ותקנון משמעת בפרט מעוגנת בחוק הספורט תשמ"ח – 1988 ["**חוק הספורט**"] שמסמיך את איגודי הספורט להתקין "**תקנונים שיסדירו את הניהול התקין של הענף..... לרבות תקנונים בדבר משמעת, שיפוט פנימי, ובכלל זה מוסדות השיפוט הפנימיים וסדרי הדין שלפיהם.....**" [סעיף 10(א)]. תקנונים אלה "*יחייבו* **אגודות הספורט, הספורטאים** *ובעלי התפקידים* **באותו ענף או באותם ענפי הספורט**" (ההדגשה של בית הדין) [**סעיף 10(ג)**]

10. לא ניתן לעגן בחוק הספורט או בכל דבר חקיקה אחר הוראה תקנונית של איגוד ספורט שמחילה עצמה על אוהד.

11. תקנון היסוד של איגוד הכדורסל, איננו מחיל את הוראותיו על אוהד קבוצה. סעיף 4(ד) של תקנון היסוד אשר כותרתו "החברות באיגוד" קובע:

"**כל האגודות** *(לרבות קבוצות הרשומות בהן, שחקנים, מאמנים, ובעלי תפקידים בהן)* **החברות באיגוד חייבות לקבל את הכרעת המוסדות המנהליים,** *המשמעתיים והשיפוטיים* **של האיגוד** (ההדגשות של בית הדין). סעיף 16 לתקנון היסוד אשר כותרתו "**תוקף, תחולה ושינויים**" קובע כי "תקנון זה יחול על כל *בעלי התפקידים באיגוד ונושאי התפקידים באיגוד* (ובכלל זה חברי הנהלת האיגוד) **על כל האגודות והקבוצות החברים באיגוד** *ועל בעלי התפקידים באגודות וקבוצות אלה וכן על כל השחקנים, המאמנים והשופטים הרשומים*

דברים שיש בה רמיזה (מוטעית) לכך שאני תומך בהעמדה לדין על פי התיקון, בית הדין נקט גישה עצמאית ועניינית. כך היה וכך ראוי שיהיה. עודד, לדעתי יש מקום לאבחנה בין הוצאת אוהד מתפרע מהאולם ע"י הסדרנים במקום, שבזה אני רואה עניין מנהלי (ומקובל עלי) לבין הגשת כתב אישום משמעתי כנגד מי שאינו חבר בעמותה (גם על פי חוק העמותות) , אינו רשום באיגוד בכל דרך שהיא (כמו שחקן שבעקיפין, דרך רישומו בקבוצה, מכפיף עצמו לתקנוניי האיגוד)
איש לא העלה טענת פסלות כלפיי בעקבות השתתפותי בדיון. בכל זאת אעיר שעניין שבשגרה הוא ששופטים מתבקשים להעיר לתזכירי הצעות חוק. קיימות לכל הפחות שתי ועדות בראשות שופטים (כולל שופטי בית המשפט העליון) שבוחנות הצעות ומגישות הצעות בעניין סדרי דין פליליים ואזרחיים. אין כל פסול בכך ששופט שנקט עמדה לגבי הצעת חוק זו או אחרת ידון לאחר שההצעה הייתה לחוק בעניין שמצריך פרשנות של אותו חוק.

באיגוד" (ההדגשים של בית הדין).. בכל אלה אין זכר לביטוי "אוהד" וברי, לפי הגיון התקנון, ש"אוהד" אינו מושא ההתקנה של תקנון היסוד.

12. עיון בהוראות שונות בתקנון המשמעת שמתייחסות ל"ממלא תפקיד בקבוצה" מפריכות את סברת התובע ש"אוהד" הוא ממלא תפקיד בקבוצה (סעיפים 15, 15א, 21(1) (7) , 22(טו) של תקנון המשמעת).

13. תיקון אוהד אינו מתיישב עם ההסדרים שבחוק איסור אלימות בספורט. חוק ייעודי זה מקנה **סמכויות אכיפה** לגורמים שונים ובאופנים שונים לסדרני המשחק, למנהל הביטחון (ככל שמונה), למנהל אירוע ספורט, לשוטר ולקצין משטרה - כל אחד וסמכויותיו הספציפיות. למוסדות ארגוני הספורט השונים, אף לא לאיגוד הכדורסל, לא ניתנו בחוק ייעודי זה סמכויות אכיפה כלשהן. מובן, אם כן, מדוע אף לא התאחדות או איגוד, מלבד איגוד הכדורסל, התקין תקנות המקנות סמכות שיפוט וענישה על אוהד באופן אישי. זה פשוט בלתי אפשרי במצב התחיקתי כיום.

14. עולה מן המקובץ כי לאיגוד הכדורסל לא הוקנתה סמכות להחיל את תקנון המשמעת על "אוהד" וממילא אין למוסד התביעה ולבתי הדין של האיגוד סמכות לקיים הליכים משמעתיים נגד אוהד.

עיקר נימוקי הערעור

15. התובע סומך את טענותיו על שלושה ראשי עיקר אלה: (א) סמכות השפיטה של אוהד מעוגנת בתקנון המשמעת; (ב) תקינותו של תיקון אוהד; (ג) לבית הדין אין סמכות לבחון את בסיס הסמכות של החלטות גורמי האיגוד

סמכות השפיטה של בית הדין

16. סמכות השפיטה של בית הדין המשמעתי נעוצה בתקנון המשמעת שמורה ש"בית הדין יהיה מוסמך לדון בכל פרט או קבוצה" [סעיף 1(ד) של התקנון]. כיון ש"אוהד" נכלל בהגדרת "פרט" קמה סמכות לבית הדין לשפוט "אוהד". זו אינה סמכות שברשות אלא סמכות שנובעת ממטלת חובה לשפוט הקבועה בתקנון המשמעת לאמור: "**חברי בית הדין יפסקו...על פי תקנוני האיגוד...**" [סעיף 1(ב) (2) של התקנון]. עוד נאמר ש"**בית הדין המשמעתי...כפוף להוראות תקנוני האיגוד** ".

17. מכאן נשמע בבירור שבית הדין היה צריך לקיים הליך שיפוטי בכתב האישום נגד האוהד משום שהאישום מעוגן בהוראה מפורשת של תקנון המשמעת

תקינות תיקון אוהד

18. חוק הספורט הקנה סמכות לאיגודי הספורט ואף חייב אותם להתקין **תקנונים להסדרת הניהול התקין של ענפי הספורט, לרבות תקנוני משמעת. תקנונים אלה "יחייבו את אגודות הספורט, הספורטאים ובעלי התפקידים שבאותו ענף"** [סעיף 10 של חוק הספורט].
19. "אוהד" של קבוצת כדורסל בא בגדרם של "בעלי התפקידים" בענף הכדורסל. מניין ש"אוהד" הוא "בעל תפקיד"? טול את הוראת "אחריות קבוצה להתנהגות אוהדים" שבתקנון המשמעת לאמור: "**קבוצה אחראית באחריות שילוחית לכל עבירה שנעשתה על ידי** *אוהד* **או** *אוהדים* **של הקבוצה**..." [סעיף 15(ב) של תקנון המשמעת]. מכאן מסיק התובע שאוהד קבוצה מוגדר בתקנון המשמעת כחלק בלתי נפרד מן הקבוצה ולמעשה משמש כבעל תפקיד בקבוצה או מטעמה.
20. מכל מקום משהוקנתה לאיגוד סמכות התקנת תקנונים לשם הסדרת הניהול התקין של ענף הכדורסל אין כל פגם בהוספת "אוהד" להגדרת "פרט". כאמור תקנון המשמעת מתייחס מקדמת דנא לאוהדים. אלה אינם "זרים" לתקנון המשמעת ולפיכך מותרת הכללתם בהגדרת "פרט".

היעדר סמכות לפסול את התיקון או את ההחלטה להגיש כתב אישום

21. תקנון המשמעת *מחייב* את בית הדין לפעול מכוחו ולפסוק דין. אין בסיס תקנוני לסמכות שנטל בית הדין לעצמו לבחון את מקור הסמכות של החלטה שהתקבלה בידי הנהלת האיגוד (תיקון אוהד) או את החלטת התובע להעמיד לדין אוהד על בסיס הוראה בתקנון. סמכות ביקורת ופסילת החלטה של מוסד ממוסדות האיגוד מסורה רק לבית הדין העליון.
22. מקל וחומר שבית הדין חרג מסמכותו שעה שהאוהד התייצב לדיון, הודה באשמה והסכים לעונש במסגרת הסדר טיעון. הוא לא ביקש זיכוי בדין. יוזמת בית הדין לזכות את האוהד תלויה על בלימה.
23. הלכה למעשה בית הדין נתן, בעקיפין, גושפנקא של חוקיות לתיקון אוהד במסגרת דיון אחר שבו התבקשה קבוצת הפועל תל אביב לדין בשל סירובה לשתף פעולה עם האיגוד באיתור ובמסירת פרטיו של אוהד שהיפר את הוראות תקנון המשמעת. כתב האישום נגד הקבוצה הושתת על הוראת תקנון המשמעת לאמור:

> "**קבוצה מחויבת לשתף פעולה עם האיגוד ו/או עם תובע האיגוד במסירת פרטים מלאים שבידיעתה בכל הנוגע לאוהד אשר עבר על הוראות תקנון המשמעת, אי**

שיתוף פעולה כאמור יהווה עבירה משמעתית לפי סעיף זה" [סעיף 22(מ) של התקנון]

הוראה זו נוספה לתקנון ביחד עם תיקון אוהד כדי לאפשר את מימוש התיקון. הפועל תל אביב הורשעה בדין ומכאן האישור העקיף לתקינותו הדינית (נורמטיבית) של תיקון אוהד[3]. אישור פסק הדין המזכה יימצא בסתירה לפסק הדין בעניין הפועל תל אביב ונמצא שבית הדין דובר בשני לשון.

24. לבד מן ההנמקה המשפטית -פרשנית מציינת הודעת הערעור את העובדה שתיקון אוהד זכה לתמיכה מרובה באיגוד ומחוצה לו. לא זו בלבד שהנהלת האיגוד אישרה את התיקון פה אחד אלא אף גם זו שהקבוצות קיבלו אותו ברצון רב והוא זכה לתמיכתה של השופטת (בדימוס) עדנה בקנשטיין כיו"ר המועצה למניעת אלימות בספורט, גורמי המשטרה, מנהלת ליגת העל, משרד הספורט (השרה לימור לבנת) ואחרים שראו בו תרומה ממשית לצמצום האלימות בענף.

דיון והכרעה

25. פסק דינו של בית הדין המשמעתי נכון ומוצדק מן הטעמים המפורטים בו בהרחבה. נוסיף הערות אחדות בזיקה לראשי הטענה שבהודעת הערעור

סמכות השפיטה של בית הדין

26. בוודאי שבית הדין מוסמך ואפילו חייב לקיים דיון בכתב אישום שהוגש בשל עבירת משמעת שנקבעה בתקנון. אולם האם מוסמך בית הדין לדון בעבירת משמעת שנקבעה בחריגה מסמכות? דומה לנו שהתשובה לכך שלילית.

27. תיקון אוהד הוא התקנה (רגולציה) במעמד משני ואפילו שלישוני במדרג הדיני (נורמטיבי). דבר החקיקה הראשי הוא חוק הספורט. חוק הספורט הסמיך את השר הממונה להתקין תקנות (דבר חקיקה משני). החוק הסמיך את רשויות הספורט להתקין כללים (הוראות) להסדרת ענפי הספורט השונים (נורמה שלישית במדרג). מושכלות יסוד של המשפט המנהלי הם שדבר חקיקה משני ובוודאי דבר חקיקה שלישוני ייחשב כבטל ומבוטל אם התקנתו חורגת מן הסמכות (Ultra Vires). משמותקנת תקנה או הוראה או כלל בחריגה מסמכות הרי היא בטלה מעיקרה והפעלתה בידי כל גורם שהוא היא אפס ואין[4].

---

[3] הערת שוליים בהודעת הערעור מציינת שהפסיקה בעניין הפועל תל אביב ניתנה בידי הרכב שונה של בית הדין המשמעתי. ההרכב ההוא היה מודע לבעייתיות שבתיקון אוהד אך סבר שאין לו צורך לדון בתקינות התיקון שכן אין חולק על סמכותו של האיגוד להטיל מחויבות תקנונית לפעולות מסוימות על קבוצות. ראו להלן בפרק הדיון וההכרעה

[4] עקרון שלטון החוק הפורמאלי מחייב, כי כל חקיקת משנה, יהא איפיונה אשר יהא, ישאב כוחו מדבר חקיקה ראשית. זהו העיקרון של חוקיות המינהל... כאשר החקיקה הראשית מסמיכה את מחוקק המשנה לחקיקת משנה, חייבת

28. ברי שבית הדין המשמעתי אינו רשאי ולמעשה אינו יכול לממש הוראה שלוקה בחריגה מסמכות. משקבע בית הדין – קביעה שניתנת, כמובן, לערעור, שתיקון אוהד הותקן בחריגה מסמכות אין הוא רשאי והלכה למעשה אינו יכול לממש כלל שבטל מעיקרו.

תקינות תיקון אוהד

29. בית הדין ביאר באר היטב שאין לתיקון אוהד עיגון בחוק הספורט. חוק הספורט לא הסמיך את איגודי הספורט להתקין תקנונים שתחולתם על "כל העולם" (כולי עלמא). החוק הסמיך להתקין תקנונים שתחולתם על **"אגודות הספורט, הספורטאים** *ובעלי התפקידים* **שבאותו ענף".** לא התבאר לבית הדין ולא מבורר גם לנו כיצד באים האוהדים בגדר "בעלי תפקידים בקבוצה". הכללת אוהד בגדר "פרט" היא הבנייה מוטעית (פיקציה) שאין בינה לבין הביטוי "בעלי תפקידים" בחוק הספורט ולא כלום.

30. הניסיון להסיק על דרך ההיקש מהוראת סעיף 22(מ) של התקנון על כפיפות אוהד לכללי המשמעת, לא יצלח. הוראת התקנון האמורה מטילה חובת עשה על "קבוצה". חובה כזאת היא בתחום ההסמכה שניתנה לאיגוד. לא ניתנה הסמכה להטיל חובת עשה על אוהד.

31. הודעת הערעור מציינת את התמיכה "מקיר לקיר" שתיקון אוהד זכה לה. מן הראוי להציב בהקשר זה אות אזהרה לנגד עיני האיגוד.

לא מן הנמנע שתמיכת המשטרה, המנהלת והקבוצות (שרובן מיוצגות בהנהלת האיגוד) נובעת בראש ובראשונה מן הרצון להסיר אחריות או לצמצם את האחריות המוטלת עליהן. מטרת גופים אלה, גם אם אינה מוצהרת, באה ליצור מצב שבמקום שהגורמים הללו יישאו באחריות לאכיפה ולמניעת האלימות, מוסב הנטל אל יחידים (אוהדים) וכל היתר רוחצים בניקיון כפיים. עד לתיקון אוהד הייתה האחריות ליישום כללי המשמעת מוטלת באופן ישיר על הקבוצות. אחריות זו נאכפה באמצעות הוראות שקובעות את אחריות הקבוצה למעשי אוהדיה. שמוט את משא האחריות הזה מן הקבוצות והרי לך מתכון ברור לכאוס מוחלט.

32. ניתן לקוות שגורם נכבד כיו"ר המועצה למניעת אלימות בספורט ואפשר גם שרת הספורט שיוו לנגד עיניהן את המטרה הנעלה של צמצום האלימות אולם מטרה, נעלה ככל שתהיה אינה יכולה להכשיר כל אמצעי. עמד על כך בית המשפט העליון בעניין של שיפוט משמעתי צבאי שחרג מסמכותו:

חקיקת המשנה לקיים את הוראות ההסמכה, שאם לא כן היא תחרוג מסמכותו (ultra vires) של מחוקק המשנה... כאשר חקיקת המשנה חורגת מהסמכות, קובע בית המשפט - מכוח כללי המשפט הציבורי, לפיהם חקיקת משנה אינה רשאית לחרוג מהחקיקה הראשית - כי חקיקת המשנה בטלה " (ע"א 524/88 "פרי העמק" - אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' שדה יעקב)

" שופט המטיל עונש, שאין הוא מוסמך להטילו, העונש בטל, ואין להצדיקו בכל נימוק שהוא, אף לא בנימוקים שעניינם - המשמעת בצבא. אכן, הטיעון, שהושמע בפנינו, כי הצורך להבטיח משמעת ביחידה הצבאית מצדיק מתן תוקף להחלטתו של קצין שיפוט החורג מהסמכות, אינו נראה לנו כלל ועיקר... לא רק שאיני מוכן להצדיק חריגת שופט מסמכות בטיעון של משמעת, אלא, שלדעתי, המשמעת הצבאית תחושל, והאמון של הצבא במערכות הדין המשמעתי יחוזק, אם הכל יידעו, ששלטון החוק משתרע גם על הדין המשמעתי וגם על שופטיו"[5]

הסמכות לבטל הוראה תקנונית חורגת מסמכות

33. הראינו למעלה שבית הדין המשמעתי מוסמך להימנע מיישום הוראה תקנונית שחרגה מסמכות ההתקנה של האיגוד. האם בית הדין המשמעתי מוסמך להכריז על בטלותה של ההוראה?
34. תקנה או הוראה תקנונית שלוקה בחוסר סמכות בטלה ומבוטלת. אין צורך בהוראת ביטול של מהלך בטל מעיקרו.
35. בית הדין המשמעתי נמנע מהכרזת ביטול חיובית (פוזיטיבית). סמכותו של בית הדין העליון לבטל את ההוראה התקנונית אינה שנויה במחלוקת. נשתמש בסמכות הזאת כדי להסיר מכשול לפני עיוור.

התוצאה

36. הערעור נדחה ופסק הדין המשמעתי נותר על כנו.
37. אנחנו קובעים שתיקון אוהד, דהיינו הכללת אוהד בגדרה של הגדרת "פרט" בתקנון המשמעת, בטלה ומבוטלת. יש להסיר את ההגדרה מתקנון המשמעת
38. הוראת התקנון המחייבת קבוצות לשתף פעולה עם האיגוד לאיתור זהות מפירי סדר יכולה להיוותר על מכונה.

ניתן היום ו' אב, תשפ"א (15 יולי, 2021) ויומצא לצדדים בדוא"ל

השופט (בדימוס) פרופ' עודד מודריק	**עו"ד שרון סתיו**	**עו"ד עמנואל סלע**
אב בית הדין	**חברת בית הדין**	**חבר בית הדין**

[5] בגץ 243/80 ארקדי מדז'ינסקי נ' בית הדין הצבאי לערעורים (מפי השופט, כתוארו אז, ברק)

איגוד הכדורסל בישראל ע"ר
ISRAEL BASKETBALL ASSOCIATION

בית הדין העליון
The High Legal Tribunal